

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/288/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117200596
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Frimmelová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1117200596.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a členov senátu JUDr. Valérie Kleinovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobcu: J. P. S., N.. XX.XX.XXXX, A. N. XX, N., zast. Mgr. Dávidom Štefankom, advokátom, Kutlíkova 17, Bratislava, proti žalovanému: W. D.Á., N.. XX.XX.XXXX, A. R. XX, A., o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25. januára 2017, č.k. 17C/2/2017-22, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím súdneho konania, a žiadal žalovanému uložiť znášať užívanie nehnuteľnosti, a to bytu č. X nezapísanom na LV a presne špecifikovanom v prílohe č. 1 zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 11.09.2015 a znášať užívanie podielu na pozemku, ktorý bude prislúchať k bytu č. X, nachádzajúcim sa v stavbe postavenej na pozemku parc. č. XXXX/X, parcela registra "C" KN, o výmere 499 m², druh pozemku: záhrady, ktorý je zapísaný Okresným úradom Bratislava, katastrálny odbor, na LV č. XXX, pre okres Bratislava IV, obec Bratislava - mestská časť F., kat. úz. Devín, ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalovaného (ďalej len „byt č. X“), a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci určenia platnosti nájmu, založeného nájmovou zmluvou zo dňa 11.09.2015.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že so žalovaným ako budúcim predávajúcim uzavrel dňa 11.09.2015 ako budúci kupujúci zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, predmetom ktorej bol prevod vlastníctva bytu označeného ako byt č. X, podielu na pozemku prislúchajúcejmu k bytu a podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu, pričom strany sa po uhradení časti kúpnej ceny sume 16.200 eur a následnom uhradení žalovanému sumy 6.000 eur ústne dohodli, že on so svojou rodinou môže do nadobudnutia vlastníckeho práva byt č. X užívať, za čo žalovanému uhrádzal nájomné vo výške 340 eur mesačne a znášal poplatky za energie. Žalobca tvrdil, že napriek neexistencii právoplatného kolaudačného rozhodnutia sa so žalovaným dohodli na nájme bytu na dobu určitú do doby skolaudovania domu, v ktorom sa byt nachádza. Potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán odôvodnil tým, že ho žalovaný vyzval k vyprataniu bytu v lehote do 15.01.2017 a oznámil mu, že prístup do domu uzamkne. Argumentoval tým, že konaním žalovaného by došlo k neoprávnenému zásahu do jeho práv a oprávnených záujmov, keďže mu bude znemožnený prístup k bytu a uspokojovanie jeho základných životných potrieb spojených s bývaním, hoci právny vzťah medzi stranami založený ústnou nájmovou zmluvou naďalej trvá. Žalobca uviedol, že sa žalobou vo veci samej mieni domáhať určenia platnosti nájmovej zmluvy.

3. Po právnom posúdení veci podľa ust. § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 2, § 331 ods. 1 a 2, § 332 ods. 1 C.s.p. a § 2 ods. 1 a 2 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a § 29 ods. 1 vyhl. Úradu geodézie, kartografie a katastra SR č. 79/1996, ktorou sa vykonáva zákon NR SR o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných

práv k nehnuteľnostiam dospel k záveru, že v posudzovanej veci nie sú pre nariadenie neodkladného opatrenia splnené podmienky. Podrobne vysvetlil inštitút neodkladného opatrenia ako i predpoklady jeho nariadenia. S poukazom na ustálenú judikatúru uviedol, že stavbu je možné užívať len za účelom, ktorý je vymedzený v kolaudačnom rozhodnutí, a že absenciu právoplatného rozhodnutia stavebného úradu o účelovom určení v miestnosti tvoriacich byt na trvalé bývanie nie je možné nahrádzať vôľou účastníkov občianskoprávneho vzťahu ani v prípade, ak by byt fakticky, teda stavebne existoval. V tejto súvislosti zdôraznil, že žalobca sa navrhovaným neodkladným opatrením domáhal uloženia povinností žalovanému znášať užívanie nehnuteľnosti, ktorá doposiaľ nebola skolaudovaná a nie je ani zapísaná na liste vlastníctva. Konštatoval, že žalovanému bola zo strany štátnej stavebnej inšpekcie za čiastočné užívanie neskolaudovaného priestoru uložená aj pokuta. Vyhodnotil, že poskytnutie zákonnej ochrany užívania nehnuteľnosti bez vydaného kolaudačného rozhodnutia a bez jej zapísania na LV nie je možné. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Cdo 122/2007 z 30.06.2008, z ktorého okrem iného vyplýva, že vymedzenie pojmu byt predpokladá právoplatné rozhodnutie stavebného úradu o tom, že miestnosť alebo súbor miestností sú trvalo určené na bývanie ako samostatné jednotky. Za rozhodujúce pre posúdenie, či ide v konkrétnom prípade o byt, považoval kolaudačný stav a nie stav faktický. Dospel potom k záveru, že skutočnosť, že žalovaný povolil žalobcovi užívať určitý priestor v rozostavanej, nedokončenej a neskolaudovanej stavbe, v ktorej určitá časť priestoru nebola doposiaľ ani zapísaná na LV, neznamená, že takéto užívanie je v súlade so zákonom. Vyhodnotil potom, že žalobcovi nemôže poskytnúť dočasnú ochranu. Záverom uviedol, že uzatvorenie nájomnej zmluvy, ktorej predmet právne neexistuje, považuje za zmaťochné, a keďže byt právne neexistuje, vyslovil aj pochybnosť o platnosti ústnej nájomnej zmluvy. Z týchto dôvodov návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a neodkladné opatrenie nariadiť. Mal za to, že napadnuté uznesenie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci, keď argumentoval tým, že neodkladným opatrením je nutné zabezpečiť reálny súčasný stav, a že mu nemôže byť odopretá ochrana jeho práv na základe nesprávneho názoru súdu prvej inštancie, že dočasná ochrana jeho práv k predmetu nájmu mu nemôže byť poskytnutá z dôvodu, že predmet nájmu nie je skolaudovaný. Poukázal na to, že stavba ako vec v právnom zmysle vzniká v okamihu, v ktorom je vybudovaná minimálne do takého štádia, počnúc ktorým všetky ďalšie stavebné práce smerujú k dokončeniu tejto druhovo a individuálne určenej veci. Keďže vznik stavby nie je totožný s jej stavebnou dokončenosťou, nepovažoval za podstatné, že ešte nebolo vydané kolaudačné rozhodnutie. Vznikom stavby k nej nadobúda vlastnícke právo stavebník a s jeho vlastníckym právom nadobúda aj vlastnícke oprávnenia, najmä predmet svojho vlastníctva držať, užívať a nakladať s ním. S poukazom na uznesenia NS SR sp. zn. 2MCdo 3/2010 a 6Cdo 171/2010 a na ním opísaný skutkový stav vyjadril názor, že pre nariadenie neodkladného opatrenia sú v posudzovanej veci splnené všetky zákonné podmienky. Zopakoval, že žalovaný ho vyzval k vyprataniu predmetu nájmu do 15.01.2017, že mu oznámil, že uzamkne prístup do domu, v ktorom sa predmet nájmu nachádza, a že žalovaný takto konal v čase, kedy medzi nimi nie je jasné, či právny vzťah založený nájomnou zmluvou trvá. Mal potom za to, že bez neodkladnej úpravy pomerov strán je jeho postavenie neisté, a že neoprávneným zásahom do jeho práv a oprávnených záujmov mu hrozí vznik reálnej a bezprostrednej ujmy, spočívajúcej v tom, že mu bude znemožnený prístup k predmetu nájmu za účelom bývania.

5. Žalovaný sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

6. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nie dôvodné. Napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý, je vecne správne, preto ho podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil. Keďže sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením napadnutého uznesenia, obmedzí sa v odôvodnení potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov, uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p. a k odvolacím námietkam žalobcu.

7. Podľa ust. § 324 ods.1 C.s.p. súd môže pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa ust. § 325 ods.1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa ust. § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

10. Podľa ust. § 326 ods. 1 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

11. Podľa ust. § 329 ods. 1 veta prvá C.s.p. súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

12. Podľa ust. § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Podľa ust. § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Citované zákonné ustanovenia upravujú neodkladné opatrenie ako inštitút procesného práva, ktorého účelom je rýchla dočasná úprava právnych pomerov strán sporu. Pre úspešné uplatnenie nároku na nariadenie neodkladného opatrenia vyžaduje zákon osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť potreby takejto dočasnej úpravy pomerov strán, teda osvedčenie, že bez úpravy právnych pomerov by bolo právo navrhovateľa neodkladného opatrenia ohrozené, pričom hrozba musí byť bezprostredná a reálna. Oba predpoklady musia byť naplnené súčasne, inak nie je možné návrhu vyhovieť. Základnou podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Musí teda ísť o taký stav právnych a faktických vzťahov medzi stranami sporu, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchlu súdnu ochranu. Vždy je potom potrebné skúmať, či je nárok navrhovateľa neodkladného opatrenia osvedčený, a či je neodkladné opatrenie potrebné. Existenciu vyššie uvedených skutočností je povinný osvedčiť jeho navrhovateľ, v posudzovanej veci žalobca. Súd prvej inštancie potom postupoval správne, keď skúmal podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, teda v prvom rade či žalobca osvedčil svoj nárok, ktorý žiadal chrániť ním navrhovaným neodkladným opatrením.

15. Odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, a to, že žalobca nepreukázal naliehavú potrebu dočasne upraviť pomery sporových strán ním navrhovaným neodkladným opatrením, keď aj podľa názoru odvolacieho súdu (výlučne pre účely rozhodovania o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) neosvedčil ani len dôvodnosť svojho nároku, ktorému žiadal poskytnúť súdnu ochranu. S dôvodmi, ktoré viedli súd prvej inštancie k zamietnutiu návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a týmto na ne poukazuje. Po preskúmaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, napadnutého uznesenia ako i súdneho spisu dospel totiž k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že žalobca svoj tvrdený nárok, ktorý žiadal súdom chrániť neodkladným opatrením, ničím nepreukázal.

16. V posudzovanom prípade žalobca požadoval neodkladným opatrením upraviť pomery sporových strán a žalovanému uložiť znášať užívanie vyššie špecifikovaného „bytu č. X“ (a podielu na pozemku), ktorý nie je ani skolaudovaný a ani zapísaný na LV, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci určenia platnosti nájmu, založeného nájomnou zmluvou zo dňa 11.09.2015, ktorého sa mienil domáhať žalobou vo veci samej (ktorej podanie na súd z predloženého spisu nevyplýva). Odvolací súd preto preskúmal, z akých skutočností vyvodzoval žalobca svoj nárok na užívanie predmetného „bytu“, ktorý požadoval chrániť ním navrhovaným neodkladným opatrením, a to aj vo vzťahu k žalobe, ktorú mienil podať vo veci samej. Procesný nárok na nariadenie neodkladného opatrenia by sa mal totiž opierať o spravdepodobnenie nároku vo veci samej, a aspoň o jeho osvedčenie. Z návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalobca svoj nárok na užívanie „bytu č. X“ odvodzuje od svojho tvrdenia, že dňa 11.09.2015 po uzavretí písomnej zmluvy o budúcej kúpnej zmluve uzavrel so žalovaným ústnu nájomnú zmluvu, podľa ktorej sa strany dohodli, že žalobca bude „byť č. X“ do nadobudnutia

vlastníckeho práva k nemu užívať na bývanie svoje a svojej rodiny. V návrhu ďalej uviedol, že podstatnými náležitosťami ústne uzavretej nájomnej zmluvy sú: predmet nájmu, a to na LV nezapísaný, ale v prílohe č 1 zmluvy o budúcej kúpnej zmluve špecifikovaný „byt č. X“ (a podiel na pozemku), nachádzajúci sa v stavbe postavenej na v bode 1. tohto uznesenia špecifikovanom pozemku parc. č. XXXX/X; dohoda o nájme na dobu určitú do skolaudovania domu, v ktorom sa predmet nájmu nachádza, resp. samotného predmetu nájmu; a dohoda o výške nájomného 340 eur mesačne. Zo žalobcom predloženej zmluvy o budúcej kúpnej zmluve uzavretej medzi stranami dňa 11.09.2015 odvolací súd zistil, že žalovaný ako budúci predávajúci je vlastníkom pozemku parc. č. XXXX/X, a že žalobca ako budúci kupujúci si je vedomý, že žalovaný disponuje stavebným povolením k výstavbe rodinného domu s jednou bytovou jednotkou, ale že jeho zámerom je realizovať stavbu s tromi bytmi a ateliérom podľa prílohy č. 1 zmluvy, a že žalobca si je ďalej vedomý, že žalovaný požiada stavebný úrad o zmenu stavby pred jej dokončením a týmto plánuje získať súhlas stavebného úradu na realizáciu stavby v rozsahu podľa prílohy č. 1 zmluvy. Žalobca ďalej na preukázanie svojho nároku na užívanie „bytu č. X“ predložil potvrdenia z banky o transakcii v prospech žalovaného, a to 3.570 eur zo dňa 05.09.2016 (v informácii pre príjemcu je uvedené S.), 2.380 eur zo dňa 04.11.2016 (v informácii pre príjemcu je uvedené dva mesiace S.) a 2.380 eur zo dňa 30.09.2016 (v informácii pre príjemcu je uvedené S.), pričom v popise transakcie je uvedené číslo účtu žalovaného. Z mailu žalovaného žalobcovi vyplýva, že žalovaný vyzýva žalobcu, aby bezodkladne uvoľnil byt v dome na pozemku č. XXXX/X, ktorý žalovaný v súlade s písomnou zmluvou odovzdá žalobcovi do sedem dní odo dňa rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva v prospech žalobcu, resp. po vydaní právoplatného kolaudačného rozhodnutia, poukazujúc na to, že mu bola po kontrole štátnou stavebnou inšpekciou udelená pokuta za čiastočné užívanie neskolaudovaného priestoru, a na to, že byt a spoločná chodba sú poškodené užívaním, čo je pre neho do prevodu vlastníckeho práva na žalobcu nežiaduce. Žalovaný žalobcovi tiež oznámil, že 15.01.2017 dôjde k uzamknutiu budovy z dôvodu zvýšenia bezpečnosti, a že žalobcovi bude časť domu, ktorá je predmetom zmluvy sprístupnená po predošlom dohovore v pracovných hodinách. Žiadne ďalšie listinné dôkazy žalobca nepredložil.

17. Odvolací súd konštatuje, že uvedenými listinnými dôkazmi v žiadnom prípade nie je osvedčený nárok žalobcu užívať právne neexistujúci, neskolaudovaný a na LV nezapísaný „byt č. X“ na základe údajne medzi stranami dňa 11.09.2015 ústne uzatvorenej nájomnej zmluvy, ktorý žiadal chrániť navrhovaným neodkladným opatrením. Pre účely nariadenia predbežného opatrenia totiž nie je osvedčený taký nárok, ktorý nevyplýva zo zákona, ani zo žiadneho predloženého, prípadne tvrdeného dôkazu. Dospel preto k záveru, že výhradne pre účely posúdenia naplnenia predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, nemožno nárok žalobcu považovať za osvedčený, hoci výsledok prípadného žalobcom avizovaného sporu zatiaľ prejedukovať nemožno. V súlade so závermi ustálenej výkladovej praxe treba totiž pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nárok považovať za osvedčený vtedy, ak je tu v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aspoň pravdepodobnosť jeho existencie, čo však nie je prípad prejednávanej veci. V danom prípade je z predložených listinných dôkazov zrejmé len to, že strany sporu uzavreli dňa 11.09.2015 zmluvu o budúcej kúpnej zmluve (ďalej len „zmluva“), podľa ktorej mal žalovaný ako vlastník pozemku disponujúci stavebným povolením na výstavbu rodinného domu s jednou bytovou jednotkou zjednodušene povedané v budúcnosti predat' a žalobca kúpiť „byt č. X“, na výstavbu ktorého v čase uzavretia zmluvy nemal žalovaný ani stavebné povolenie, čo žalobca vedel, keď podľa zmluvy ho chcel žalovaný získať v budúcnosti, a jeho výstavba bola len zámerom žalovaného v rozpore so stavebným povolením, ďalej to, že žalobca nejaký „byt“ užíva na bývanie, a že žalovaný s užívaním „bytu“ nesúhlasí. Uzavretie akejkoľvek ústnej nájomnej zmluvy s náležitosťami tvrdenými žalobcom dňa 11.09.2015, teda v deň uzavretia zmluvy o budúcej kúpnej zmluve bytu č. X, ktorého stavba bola v tom čase len zámerom žalovaného, a to dokonca v rozpore s vydaným stavebným povolením, sa odvolaciemu súdu javí ako vysoko nepravdepodobné, a nie je navyše ani žiadnym listinným alebo iným hodnoverným dôkazom osvedčené (platenie tvrdeného nájomného 340 eur mesačne odo dňa údajného uzavretia ústnej nájomnej zmluvy z listinných dôkazov nevyplýva, a žalobca si v návrhu protirečí ohľadom doby, na ktorú mala byť nájomná zmluva uzavretá, prípadne túto dobu uvádza ako dobu nejakú respektíve inú), a preto zostáva len v rovine ničím nepodloženého tvrdenia žalobcu, na základe ktorého však neodkladné opatrenie nie je možné v žiadnom prípade nariadiť. Či bolo žalovanému stavebné povolenie na výstavbu „bytu č. X“ niekedy udelené, či „byt č. X“ aspoň stavebne existuje, a aký právne neexistujúci „byt č. X“ žalobca užíva, z listinných dôkazov predložených žalobcom taktiež nevyplýva. Odvolací súd považuje v tejto súvislosti tiež za potrebné zdôrazniť, že nie je možné neodkladným opatrením priznať právo na užívanie a bývanie (resp. uložiť povinnosť takéto domnelé „právo“ znášať) k „bytu“, ktorý právne neexistuje, nie je zapísaný na LV a nie je

skolaudovaný (a preto ho nemožno ako byt užívať, keďže užívať ho možno len na základe kolaudačného rozhodnutia a to v súlade s účelom, na ktorý bol skolaudovaný). Naviac, z predložených listinných dôkazov nevyplýva ani udelenie stavebného povolenia na výstavbu sporného „bytu“, hoci na výstavbu nového bytu sa vždy stavebné povolenie vyžaduje. Záverom odvolací súd už len dodáva, že samotná absencia kolaudačného rozhodnutia k bytu spôsobuje aj jeho právnu nespôsobilosť byť predmetom nájmu, pričom v posudzovanej veci „byt“ ani právne neexistuje a nie je možné ho identifikovať.

18. Ak potom súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, rozhodol správne. Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné. Tvrdenie žalobcu v odvolaní, že stavba ako vec v právnom zmysle vzniká v okamihu, v ktorom je vybudovaná minimálne do takého štádia, počnúc ktorým všetky ďalšie stavebné práce smerujú k dokončeniu tejto druhovo a individuálne určenej veci, je síce správne, ale s posudzovaným prípadom vôbec nesúvisí, pretože predmetom konania nie je posudzovanie práv resp. povinností k nejakej stavbe, ale práve k žalobcom špecifikovanému „bytu č. X“.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods.1 C.s.p.), a to v samostatnom rozhodnutí o nároku na náhradu trov konania, o ktorom doposiaľ nerozhodol, hoci sa rozhodnutím o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia konanie skončilo, keďže ako vyplýva zo spisu, žalobcom avizovaná žaloba o určenie platnosti nájmovej zmluvy nebola podaná.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).